

Když svíčky zhasnou

Helena Vondráčková

I když stárnou čas jim neublíží,
duši vládnou do srdce míří.
Jen pár slov a z touhy se stává
myšlenka dokonalá.

Každý má svůj strom a k němu vzhlíží.
A někdo nepřemýšlí,
jak malí jsme
a bezradní.
Nechceme být poslední.

Když svíčky zhasnou,
svým představám se vzdám.
Už odbíjí pátou
a své sny nestíhám.

Všechny svíčky zhasnou,
já už se nebojím.
Mám myšlenku krásnou,
a zítra uvidím.

Není přítel ten, co neodpouští
cizí úspěch, tvou víru zkouší
Ticho léčí knot dohořívá,
myšlenka je tak živá.

K zamyšlení svůj život známe,
před sebou utíkáme.
Jak malí jsme
a bezradní
nechceme být poslední.

Když svíčky zhasnou,
svým představám se vzdám.
Už odbíjí pátou
a své sny nestíhám.

Všechny svíčky zhasnou,
já už se nebojím.
Mám myšlenku krásnou
a zítra uvidím.

Když ti vcházím do snů,
zázrak nečekám.
Hájení je sto dnů,
pak půjde každý sám.

Když ti vcházím do snů,
své žalmy odkládám.
Když ti vcházím do snů,
jen tebe v hlavě mám.

Když ti vcházím do snů,
do snů, do snů, do snů ...